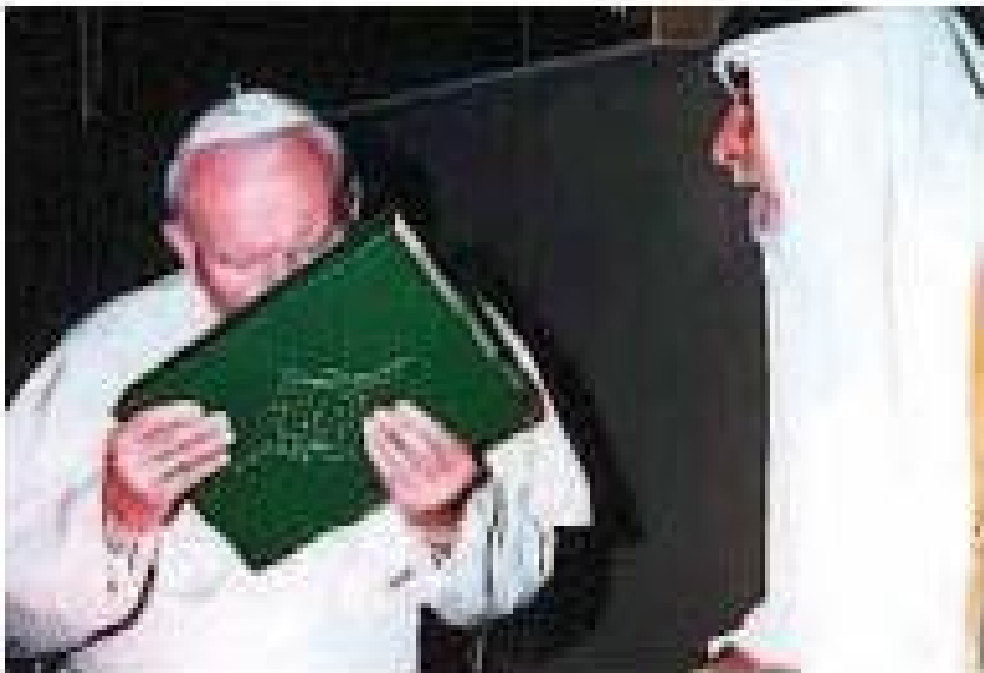

Исток Православни

Против Мухамеда

Поглавар "другог плућног крила" Јован Павле II целива Куран, "свету књигу", "Мухамеда апостола који се трудио ради Царства Божијег" како објави његов "брат у Христу" Партеније "Патријарх" Александријски
А овако кличе, Духом Светим, Истинска Црква Христова, насупротив свим "патријарсима" и "епископима" - екуменистима, и клицаће до Другог доласка у слави:

"Проклет био Мухамед, [и његово] учење, предано у Курану, у коме он исповеда, да Господ, Бог и Спаситељ наш Исус Христос није Син Божији; добро назива злим, а светлост представља као таму, и још [да је проклето] и његово гадно учење, противно свештеним поукама Христовим и богомудрих светитеља, а исто тако [да је проклет] и онај, који га је навео и да мисли и да учи тим гадним и подлим стварима, било да је то неко од људи, или пак злоначалник демона и отац зла, или је пак сам гадни Мухамед породило од самога себе толико наказне плодове; осим тога, проклети да су и они који [сматрају], да је Мухамед пророк и посланик, од кога су примили учења и заповести, противне учењу Христа".

(Томос Константинопољског Сабора, од 13. априла 1180 г.)

Чин који се врши над онима што се од Сарацина обраћају чистој, истинитој хришћанској вери, Законоправило Светог Саве, глава 64.:

"...Ја тај и тај, рекав име, данас од Сарацина приступајући хришћанској вери ни из какве нужде или беде, нити са преваром или са лицемерјем, него из све душе и срца чиста и искрена, љубећи Христа и веру Његову, одричем се све вере сарацинске, и проклињем Моамеда који се и Мухумет зове, кога Сарацини поштују као апостола Божјег и пророка.

Проклињем Алима зета Моамедова по кћери, и Апупикерта и Вукикера, и Умара и Талхана и Апупакра, Садикина и Мавију и Зупеира и Авделана и Зеита и Изита и Саита и Утмана и све остале сувернике и сараднике и наследнике Моамедове.

Проклињем Задизу и Аисеју и Зејнепу и Омелтуну - прве и најскрнавије од жена Моамедових; и Фатуману кћер његову.

Проклињем [тако] звани Куран, односно читав спис Моамедов, који даже кад говори да га је архангел Гаврило њему снео. И читаво учење и законе и потајена казивања и тајне и предања и хуле његове.

Проклињем рај Моамедов у којем ће, каже, бити четири реке: једна, чисте воде што се не мути; друга, млека што не мења сладост своју; трећа вина слатка и, четврта, меда процеђена. А доћи ће, [каже], и дан у којем ће одредити да пет хиљада година пребивају у рају Сарацини са својим женама, који ће живети телесно и скврно, и под хладовима неких дрвета која се називају сидри и талех јести месо од птица која зажеле, и плод свакојаки; пити чисту воду са извора и потока Зингивер, званог Салсавила; и бити служени вином захватаним са извора званог Стеним; Мушкарци и жене ће растом тада досезати небеса, а срамни удови - 40 лаката, спајајући се ненасито пред Богом, јер се Бог, рече, не посрамљује.

Проклињем анђеле којима је Моамед дао имена: Арета и Варота и Тазафа и Марува, за које измишља да су од частних Божјих.

А уз њих проклињем и пророке и апостоле што их је изумео, а то су : Худ и Залет и Салех и Соаип и Едрис и Доалфил и Локман.

Проклињем и сва сведочанства Моамедова, која из Старог писма, тобоже, преузе, изопачавајући их и хулећи и мноштво лажи говорећи против Ноја и Аврама, и Исака и Јакова, и против Јосифа и Јова и Мојсија и Арона, против Давида и Соломона и Илије и Јоне, против Захарије оца Јована Претече. Проклињем још све оно што [он] родослови пагански и незналачки о другим Божјим створењима, и о сунцу и месецу, говорећи да су они коњаници.

Проклињем тајно учење Сарацина и Моамедово обећање да ће, рече, бити кључар раја и увести у њега седамдесет хиљада праведних Сарацина, а гешницима ће судити Бог; на њиховим вратовима пиће привезене исписане хартије па ће тако и они ући у рај, назвавши се проштеницима Моамедовим.

Проклињем законодавства Моамедова о браковима и о разрешењу бракова и о очишћењу жена које су учиниле

прељубу; и о броју жена и наложница; и сва нечиста учења о томе.

Проклињем Моамедово хуљење које говори да Бог кога хоће вара а кога хоће упућује на добро; и да, ако Бог не би хтео, људи међу собом не би ратовали: него сам Он чини шта хоће, и сваком злу и добру Он је узрочник, и држи срећу и судбину свих.

Проклињем Моамедову измишљотину која говори да се Господ наш Исус Христос роди од Марије сестре Мојсијеве и Аронове бесемено - од Речи Божије и Духа. И да је, још док је био млад, лепо птице од блата и, дувајући у њих, оживљавао их. И да је слепе исцељивао и мртве подизао; да је, замољен од апостола, испросио од Бога да му спусти са неба трпезу и нахрани их. И да, нити је распет, нити је стварно умро као човек, него само привидно то од Јевреја претрпео.

Ти све сазнајеш и знаш да се не назвах Богом ни сином Твојим, јер сам слуга Твој и не стидим се да то кажем'.

Проклињем учење Моамедово, које говори: Христос није син Божији, већ апостол и пророк, јер Бог рече да нема заједничара и сви који Христа чине Његовим заједничарем биће мучени у паклу огњеном.

Проклињем измишљотину Моамедову у којој рече да ће молитвени дом Божји бити онај који су [основали] Аврам и Измаил у месту званом Вакха, која се и Мека зове, што означава поклониште уочавања и наређује да, ма где да буду и моле се, своја лица окрећу на ту страну.

Проклињем и сами тај молитвени дом у месту званом Мека, у којем, каже, лежи по средини велики камен са ликом Афродитиним па га треба поштовати зато што се на њему са Агаром спојио Аврам, или зато што за њега беше привезао камилу када хтеде жртвовати Исака. Онима, пак, који тамо долазе на молитву, наређује да једну своју руку испруже ка камену, а другом да обухвате своје ухо и тако се врте околу непрекидно док не падну онесвешћени од окретања.

Проклињем и саму Меку и сву околину њену. И седам каменова што су их тамо Сарацини бацили на хришћане. И сваку молитву и службу и обичаје њихове.

Проклињем оне који се клањају јутарњој звезди, то јест Даници, и Афродити коју арапским језиком називају Ховар, што значи велика.

Проклињем све заповести Моамедове у којима хришћане, ругајући им се, назива отпадницима и причесницима и двобошцима; и подиже Сарацине да их мрзе. А пут Божји назива кланицом и ратом против хришћана, док Сарацине који у таквом рату умиру назива синовима Божјим и достојнима раја.

Проклињем прљаве и нечисте заповести Моамедове о молитвама, којима и ово додаје: да, ако не нађу обичну воду, узму ситан песак и њиме потру своја лица и руке.

Проклињем учење Моамедово о саздању човека, у којем каже да је човек био саздан од земље и од капље, од пијавица и од мешавине: и да се човеку, када је саздан био, по наређењу Божјем поклонише сви други анђели, а једино се сотона не покори, не поклони се.

Изнад свега проклињем бога Моамедова за кога каже да је само он бог - један бог искован, који не рађа нити је рођен нити је ико био сличан њему. Све, дакле, што је речено, и тог самог Моамеда и његовог скованог бога, проклињем и одричем их се.

Приклањам се истинитоме и једином Христу Богу и верујем у Оца и Сина и Светога Духа, у једну и једнобитну и свету и нераздељну Тројицу. И у телесно провиђење и долазак међу људе. Од Тројице исповедам једног и јединородног Сина и Слово Божје, од Оца рођеног, пре свих векова. Њима је све постало. Он је, тврдо знам, уистину човек који није одступио од свог божанства, и Он је истинити Бог и истинити човек непомешано, непромењено и неизмењено; у једном саставу и у двама природама сасвим вољно пострадао и телесно распет,

при чему је божанство остало непострадно. И погребен и трећи дан васкрсао и на небеса се узнео. И доћи ће у слави да суди живима и мртвима.

И [у] свету Деву Марију која Га је телесно родила и остала Дева после рођења - праву и истиниту Богородицу верујем и говорим, [јер је уистину мајка Бога оваплоћеног, па због тога, Госпођу] и Владичицу, по благодати, читавој твари.

3

Поклањам се и поштујем и тајно свештенодејствујући код хришћана хлеб и вино, којим се у Божјим службама причешћују. И знам и исповедам и верујем и1076 да су тело и крв уистину Господа Исуса Христа, претворени Његовом божаственом силом мисаоно и невидљиво, изнад сваког природног поимања, што зна једино Он сам. Па се тако и ја придружујем да се њима причестим, јер су уистину тело и крв [Његова], а на освећење душе и тела и на живот вечни, и на наслеђе царства небесног, којима се са вером савршеном причешћују.

И свето Христово крштење чистом и искреном душом и срцем и вером истинитом тражим [да примим], заиста свестан изобилног очишћења и препорода душе и тела.

И [у] часни крст истинитог Христа и Бога нашега, који није сасуд ни труљења ни клетве, него слободе и живота вечног; и знамен који је против смрти и против ђавола победа.

Још и часне иконе, што су: телесног јављања људима Бога Речи, и чисте Деве и Богоматере која је Њега неизрециво родила, и боголиких анђела, и свих светих - као слике праликова прихватам и поштујем и љубим.

А и свете анђеле и све светитеље који су Богу угодили, и Његове слуге и верне угоднике поштујем и славим због части према Њему.

И тако, из све душе и срца и истините воље приступам к вери хришћанској. Ако са лицемерјем и неискреношћу ово рекох, не са сведушном вером и срцем љубећим Христа, нека будем

клет и проклет, и душа моја нека буде стављена са сотоном и са бесима."

„правоверје“